

Μαρκίδης: Ακόμη δεν συζητήθηκε στις συνομιλίες

Εδώ και πολλά χρόνια ο Ραφούφ Ντενκτάς μεθοδεύει τις ενέργειες του στη λογική για δήμευση των περιουσιών συνολική ανταλλαγή και αποζημιώσεις. Ο κατοχικός ηγέτης έχει στα χέρια του όλα τα πιστοποιητικά ιδιοκτησίας που είχαν οι Τουρκοκύπριοι πριν από το 1974 στις ελεύθερες σήμερα περιοχές. Στόχος του Ντενκτάς είναι να δημιουργήσει προϋποθέσεις για συνολική ανταλλαγή των περιουσιών, ενώ σε σχέση με τις αποζημιώσεις έχει υποστηρίξει κατά τη διάρκεια των απευθείας συνομιλιών με τις αποζημιώσεις έχει υποστηρίξει κατά τη διάρκεια των απευθείας συνομιλιών με τον Πρόεδρο Κληρίδη ότι η κάθε πλευρά θα πρέπει

να αποζημιώσει τους δικούς της.

«Ακόμη δεν συζητήσαμε το θέμα των περιουσιών, ακόμα», δήλωσε στον «Φ» ο Γενικός

Εισαγγελέας. Και πρόσθεσε: «Το θέμα των περιουσιών, είναι μεταξύ των τεσσάρων που θέλει ο Γενικός Γραμματέας να συζητηθούν και η δική μας πλευρά είναι εξοπλισμένη κατάλληλα για να υποστηρίξει τις θέσεις μας».

Ασπίδα μας η απόφαση του Ευρωδικαστηρίου

Η ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ που συντελείται στα κατεχόμενα με το ξεπούλημα περιουσιών Ελληνοκυπρίων συγκρούεται μετωπικά με την ιστορική απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το οποίο στις 10/5/2001 καταδίκασε την Τουρκία για 14 εγκλήματα.

Η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στην προσφυγή της κυπριακής κυβέρνησης κατά της Τουρκίας για 14 παραβιάσεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, χαρακτήρισε «κατοχή» την τουρκική

παρουσία στη Βόρεια Κύπρο. Απόφαση η οποία συνιστά κόλαφο για την Τουρκία, ελήφθη με 16 ψήφους υπέρ και μόνο μία κατά (αυτή του Τούρκου δικαστή Κουτλού Τεκίν Φουάντ) και αποδέχεται ότι η Τουρκία είναι υπεύθυνη για τα όσα συμβαίνουν στη Βόρεια Κύπρο, αναφερόμενη στην γνωστή υπόθεση της Τιτίνας Λοιζίδου για την οποία είχε αποφανθεί πως η Τουρκία ασκεί αποτελεσματικό συνολικό έλεγχο μέσω της εκεί στρατιωτικής της παρουσίας. Επίσης, ότι είναι υπεύθυνη όχι μόνο για τις

ενέργειες και τις πράξεις των Τούρκων στρατιωτικών και άλλων αξιωματούχων αλλά και για εκείνες της τουρκοκυπριακής διοίκησης, η οποία υπάρχει μόνο χάρη στην τουρκική στρατιωτική και άλλη υποστήριξη. Δέχθηκε ακόμα ότι η κυβέρνηση της Κύπρου έχει έννομο συμφέρον να προσφύγει στο Δικαστήριο, καθώς αποτελεί τη μοναδική νόμιμη κυβέρνηση της Κύπρου.

Επί της ουσίας, το Δικαστήριο καταδίκασε την Τουρκία μεταξύ άλλων για:

Διαρκή παραβίαση του Άρθρου 2 (Δικαίωμα στη ζωή) λόγω της μη διεξαγωγής αποτελεσματικής έρευνας σχετικά με την τύχη των Ελληνοκυπρίων αγνοουμένων που εξαφανίσθηκαν κάτω από συνθήκες απειλής κατά της ζωής.

Διαρκή παραβίαση του Άρθρου 5 (Δικαίωμα στην Ελευθερία και την Ασφάλεια) για τον ίδιο λόγο, πολύ περισσότερο καθώς υπάρχουν ισχυ-

ρισμοί ότι κατά την εξαφάνιση οι αγνοούμενοι ήταν στα χέρια της Τουρκίας.

Διαρκή παραβίαση του Άρθρου 3 (απαγόρευση απανθρωπής ή ταπεινωτικής συμπεριφοράς) καθώς η σιωπή των τουρκικών αρχών απέναντι στις πραγματικές ανησυχίες των συγγενών φθάνει σε τέτοιο σημείο που μπορεί να χαρακτηριστεί απάνθρωπη.

Διαρκή παραβίαση του Άρθρου 8 (Δικαίωμα στο σεβασμό της προσωπικής και οικογενειακής ζωής της κατοικίας και της αλληλογραφίας λόγω της άρνησης να επιτραπεί η επιστροφή των Ελληνοκυπρίων Προσφύγων στις εστίες τους.

Διαρκή παραβίαση του Άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου 1 (προστασία της ιδιοκτησίας) λόγω της άρνησης στους Ελληνοκύπριους πρόσβασης, ελέγχου, χρήσης και απόλαυσης της περιουσίας τους καθώς και απουσίας κάθε αποζημίωσης.

Παραβίαση του Άρθρου 13 (Δικαίωμα σε αποτελεσματική αποζημίωση) λόγω της μη παροχής στους Ελληνοκύπριους της δυνατότητας να προσφύγουν κατά της παραβίασης των δικαιωμάτων τους σύμφωνα με το Άρθρο 8 και το Άρθρο 1.

Ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Ελβετός Λούτσιους Βιλνχάμπερ με το γραμματέα Μικέλε ντε Σάλβια κατά την ανάγνωση της ιστορικής απόφασης στη διακρατική προσφυγή.

